

دستیابی به احتراق کم دما در موتور دیزل سبک ملی با راهبردهای پاشش زود و دیرهنگام و مقایسه آن‌ها با یکدیگر

محمد جواد جعفری^۱، امیرحسین شامخی^{۲*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، تهران

۲- دانشیار، مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، تهران

*تهران، صندوق پستی ۱۹۹۹۱۴۳۳۴۴

چکیده

مفهوم احتراق کم دما پایه‌گذار بسیاری از پیشرفت‌ها در توسعه موتورهای دیزلی به منظور اخذ استانداردهای زیست محیطی سخت‌گیرانه بوده است. اگرچه مفهوم آن با کاستن از دمای سوختن سوخت در درون محفظه احتراق و درنتیجه کاهش تولید آلاینده‌های دوده و اکسیدهای نیتروژن آسان جلوه می‌نماید، اما دستیابی عملی به این حالت پیشرفت‌های احتراقی به طوری که در گستره وسیعی از بار و دور موتور قابل اجرا باشد، کار آسانی نیست. با توجه به تأثیرگذاری عوامل متعدد بر احتراق موتور دیزل راهبردهای گوناگونی برای دستیابی به احتراق دما پایین معرفی شده‌اند. دو نمونه از مهم‌ترین این راهبردها، عبارتند از: راهبردهای مبتنی بر پاشش زودهنگام و راهبردهای مبتنی بر پاشش دیرهنگام، در این مقاله برآئیم تا ضمن معرفی اصول هر کدام از این راهبردها، دو روش مختلف مبتنی براین دو راهبرد احتراقی را معرفی و با شیوه‌سازی سه بعدی، پیاده‌سازی این روش‌ها را در موتور دیزل سبک ملی با هدف ارتقا سطح استاندارد الایندگی این موتور از یورو ۵ به یورو ۶، امکان‌سنجی نماییم. یک روش احتراق حجمی یکنواخت است که با توجه به پاشش زودهنگام از مزایای احتراق نیمه پیش‌آمیخته بهره می‌برد و دیگری، روش سیستمیک تعديل یافته است که با پس‌اندازی پاشش در زوایای بعد از نقطه مرگ بالا، مزایای احتراق ضمن انبساط را دارا می‌باشد. در ادامه با در نظرداشت جوانب و مزایای دو روش، مقایسه‌ای کمی و کیفی بین آن‌ها انجام گرفته است. نتایج حاصله نشان دهنده قابلیت بالای هر دو روش در کاهش چشمگیر و همزمان آلاینده‌های اکسید نیتروژن و دوده است.

اطلاعات مقاله

مقاله پژوهشی کامل

دریافت: ۰۱ دی ۱۳۹۴

پذیرش: ۰۴ بهمن ۱۳۹۴

ارائه در سایت: ۰۱ اردیبهشت ۱۳۹۵

کلید واژگان:

احتراق دما پایین

پاشش زود و دیرهنگام

کاهش دوده و اکسید نیتروژن

LTC achievement in national light duty diesel engine with early and late injection strategies and comparing them to each other

Mohammad Javad Jafari, Amir Hossein Shamekhi*

Department of Mechanical Engineering, KN Toosi University of Technology, Tehran, Iran
*P.O.B. 1999143344 Tehran, Iran, shamekhi@kntu.ac.ir

ARTICLE INFORMATION

Original Research Paper
Received 22 December 2015
Accepted 24 January 2016
Available Online 20 April 2016

Keywords:
Low Temperature Combustion
early and late injection
NOx and *soot* reduction

ABSTRACT

The low temperature combustion (LTC) concept is the groundwork of most recent developments in internal combustion diesel engines in order to match stringent environmental standards and regulations. Although its basic definition which means reducing the combustion chamber temperature to decrease the emissions sounds easy, practical achievement of LTC strategies which can be feasible in a wide range of loads and speeds has its own difficulties. With attention to different effective parameters in a diesel engine combustion process, various methods have been introduced for the purpose of LTC achievement. Two important types of these methods are based on early and late injection strategies. In addition to analyzing both mechanisms, in this paper we intend to implement two different methods in national light duty diesel engine in order to match EURO VI emission standard. One method named UNIBUS is based on early injection strategies which benefit from PPC merits and the other one is Modulated Kinetic (MK) which is based on late injection strategies. Finally, both methods are compared and contrasted. The results show the great potentiality of both methods to make a significant and simultaneous reduction in *NOx* and *Soot* emissions.

جمله دوده است.

مотор دیزل سبک ملی، EFD که بر پایه موتور EF7 طراحی و ساخته شده است دارای استاندارد آلایندگی یورو ۵ است اما برای اخذ استاندارد یورو ۶، می‌بایست سطح آلایندگی این مotor را برای ذرات معلق تا ۰.۰۰۵ گرم و برای اکسیدهای نیتروژن تا ۰.۰۸ گرم در هر کیلومتر رانندگی با چرخه شهری کاهش داد. محدوده مجاز آلایندگی در استانداردهای مختلف اروپایی، در

۱- مقدمه

مоторهای دیزلی نقشی پر رنگ در صنعت و حمل و نقل دارند. برخی ویژگی‌های بر جسته نظیر عمر و قدرت بیشتر و مصرف کمتر، این موتورها را برای محققان صنایع خودسازی حتی از نمونه بنزینی نیز جذاب‌تر کرده است. اما یکی از چالش‌های پیش روی این موتورها در رعایت استانداردهای آلایندگی نظیر یورو ۶، میزان بالای تولید آلاینده‌های اکسید نیتروژن و ذرات معلق از

Please cite this article using:

M. J. Jafari, A. H. Shamekhi, LTC achievement in national light duty diesel engine with early and late injection strategies and comparing them to each other, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 16, No. 4, pp. 259-270, 2016 (in Persian)

برای ارجاع به این مقاله از عبارت ذیل استفاده نمایید:

میزان کوبش یا ضربه ایجاد شده در کنار بحث آلاینده‌ها از اهمیت زیادی برخوردار است. زیرا عامل ایجاد لرزه و صدای زیاد و وارد آمدن خسارت به قطعات مکانیکی موتور است. یکی از معایب همه روش‌های احتراق کم‌دمای همین میزان کوبش بالا ناشی از آزادسازی سریع حرارت است که شاخصه احتراق حجمی همگن است. این کمیت از طریق رابطه (1) که توسط انگ و همکارانش توسعه داده شده، محاسبه شده‌است [5].

$$RI \left[\frac{\text{kW}}{\text{m}^2} \right] = \frac{1}{2\gamma} \frac{\left[\beta \left(\frac{dp}{dt} \right)_{\max} \right]^2}{P_{\max}} \sqrt{\gamma R T_{\max}} \quad (1)$$

در رابطه (1)، γ نسبت گرمahای ویژه، R ثابت عمومی گاز، $\left(\frac{dp}{dt} \right)_{\max}$ (N/m²) افزایش فشار بر حسب $\frac{\text{kPa}}{\text{ms}}$ و T_{\max} به ترتیب دما و فشار بیشینه سیلندر بر حسب کلوین و kPa و β ثابت زمانی برابر 0.05 میلی‌ثانیه است. حد قابل قبول برای شدت کوبش با توجه به آزمایش‌هایی که دنگ و یانگ انجام داده اند برابر 5 MW/m^2 پیشنهاد شده‌است [6].

2-معرفی و معرفی بر ادبیات موضوع

براساس نگرش احتراق کم‌دمای راهبردها و روش‌های پیشرفت‌های در احتراق موتور دیزل بروز یافته‌اند. برخی از این روش‌ها را می‌توان در دو دسته کلی جای داد؛ روش‌های مبتنی بر پاشش زوده‌نگام که یکی از نمونه‌های برجسته آن‌ها ساز و کار احتراق حجمی یکنواخت² (UNIBUS) است و روش‌های مبتنی بر پاشش دیره‌نگام که بازترین آنها روش سینتیک تعديل یافته (MK³) است. در ادامه به معرفی این دو روش پرداخته می‌شود.

2-1- روش احتراق حجمی یکنواخت (یونیباس)

ویژگی اصلی این شیوه احتراقی که توسط شرکت تویوتا ارائه شده پیش‌اندازی پاشش تا 35 الی 55 درجه قبل از نقطه مرگ بالا (TDC⁴) است [7]. پیش‌اندازی زیاد پاشش باعث می‌شود که زمان بیشتری برای تهیه مخلوط همگن فراهم گردد. اما می‌بایست تا حد امکان تأخیر در احتراق ایجاد کرد تا نقطه بیشینه دما و فشار در بعد از نقطه مرگ بالا رخ دهد. بعلاوه احتراق یک مخلوط همگن باعث می‌شود آزادسازی گرما بصورت آنی تر رخ دهد که این امر به ایجاد صدا و لرزه بیشتر در موتور می‌انجامد. این رو استفاده از میزان بالای بازگردانی گازهای خروجی یا EGR⁵، ضروری است. در حضور گازهای بازگردانی شده خروجی، هم نرخ آزاد سازی حرارت کاهش می‌یابد و هم تأخیر در احتراق بیشتر می‌شود [8]. همچنین EGR خود عاملی مؤثر در کاستن از غلظت اکسیژن در مخلوط و درنتیجه کاهش سطح آلاینده اکسیدهای نیتروژن محسوب می‌شود. فشار بالای پرخوران نیز افت بازده ناشی از وجود EGR زیاد را بطرف و به پیش‌آمیختگی بیشتر مخلوط کمک می‌کند و از همه مهم‌تر اینکه محدوده کارکرد موتور را گستردتر می‌کند [9]. بنابراین پیش‌اندازی پاشش، استفاده از میزان بالای EGR و فشار بالای برخوران، سه ویژگی مهم احتراق حجمی یکنواخت هستند. در بعضی موارد از پاشش سوخت تأخیری محرک⁶ در اندازی بعد از TDC جهت ایجاد شعله سرد و کاهش هرچه بیشتر آلاینده‌ای نیز استفاده می‌شود [10].

در کنار این موارد باید به این نکته توجه داشت که پاشش زوده‌نگام احتمال برخورد فواره سوخت به دیواره محفظه احتراق را زیاد می‌کند که این امر به هیچ وجه رخداد مطلوبی نیست. در نتیجه بایستی با تنظیم مناسب

شكل 1 آمده است [1]. شکل 2، نقاطی از عملکرد موتور که در آن‌ها شرایط برای شکل‌گیری اکسیدهای نیتروژن و دوده فراهم است، را نشان می‌دهد.

در احتراق کم‌دمای راهی برای احتراز بیشتر از این نقاط است، سعی می‌شود تا با پایین نگاه داشتن دمای بیشینه احتراق عموماً زیر 2200 درجه کلوین به وسیله ایجاد احتراق حجمی بدون شعله¹، از فراهم آمدن شرایط لازم برای تولید آلاینده‌های مذکور جلوگیری شود [2].

در احتراق کم‌دمای کوشاهم تا با به کارگیری بعضی از عوامل مؤثر بر دو فرایند تهیه مخلوط و فرایند احتراق، هرچه بیشتر در جهت ایجاد مخلوط‌هوا و سوخت رقیق، همگن و پیش‌آمیخته پیش از شروع احتراق، و نیز در جهت داشتن احتراق حجمی و خودبخودی حرکت کنیم [3]. کاهش چشمگیر دوده و اکسید نیتروژن و بهبود بازده حرارتی از مهم‌ترین مزایا و کاهش بازده احتراق و افزایش لرزه و صدا و نیز محدود بودن بازه عملکردی موتور از مهم‌ترین معایب نگرش احتراق کم‌دمای است.

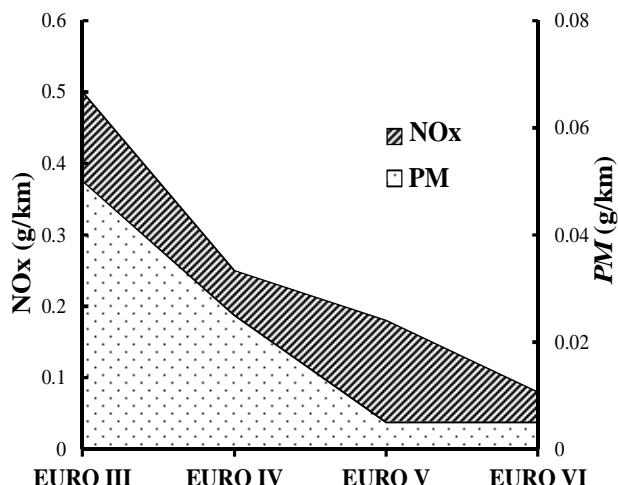

Fig. 1 Acceptable limits for NO_x and $soot$ in European emission standards

شكل 1 محدوده مجاز آلاینده‌ی در استانداردهای اروپایی برای خودروهای دیزل

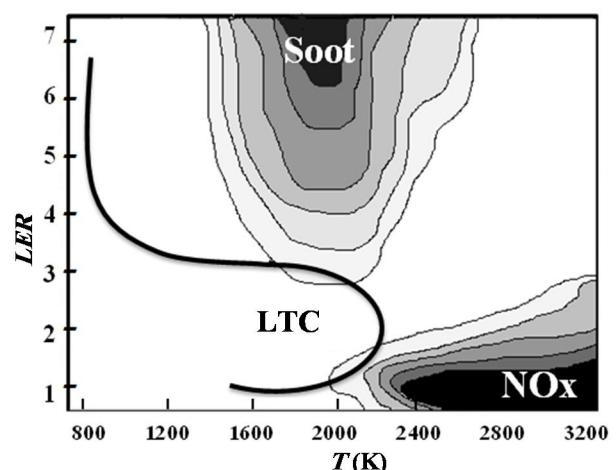

Fig. 2 Emission map for NO_x and $soot$ as a function of Local Equivalence Ratio(LER) and temperature map and the limits of LTC operation [4]

شكل 2 نمودار آلاینده‌های دوده و اکسید نیتروژن بر حسب نسبت همارزی سوخت به هوای موضعی (LER) و دما و محدوده کارکرد احتراق کم‌دمای [4]

1- Flameless bulk combustion

2- Uniform Bulky Combustion System

3- Modulated Kinetics

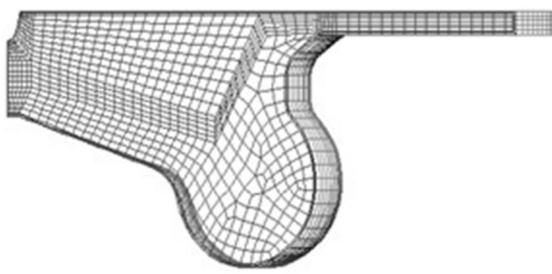
4- Top Dead Center

5- Exhaust Gas Recirculation

6- Later trigger

جدول 1 برخی از ویژگی‌های موتور دیزل سبک ملی، EFD

تعداد و چیدمان سیلندرها	4- خطی
قطر × کورس	82×76 میلی‌متر
حجم جابجایی	1497 سی سی
قدرت پیشینه @ دور	90 kW @ 4000 rpm
گشتاور پیشینه @ دور	256N.m @ 2200 rpm
نسبت تراکم	16.5
شكل پیستون	(o) شکل
سامانه تنفسی	VGT
سامانه سوخت‌رسانی	چندراهه مشترک
تعداد سوراخ‌های افشاره	8 عدد
قطر سوراخ‌های افشاره	120 میکرون

شکل 3 شبکه‌بندی حجم محفظه احتراق در نقطه مرگ بالا

شکل 3 شبکه‌بندی حجم محفظه احتراق در نقطه مرگ بالا

جدول 2 برخی از شرایط اولیه مدل در دور 1000 د.د.د. (حالت تمام‌بار) و دور 1730 د.د.د. (حالت بار جزی)

Table2 Some of the model initial and boundary conditions in 1000 rpm (Full load) and in 1730 rpm (Part load)

حالت نیمه‌بار	حالات تمام‌بار	پارامتر
1.2	1.38	(bar)
350	330	(K)
1.8	1.8	(-)
34.8	0	(%)
5	5	(%)
490	495	(K)
445	455	(K)
500	515	(K)

سازی شده و آزمایشگاهی نشان می‌دهد. مقدار فشار پیشینه در شبیه‌سازی 86.66 در زاویه 9.25 درجه بعد از TDC می‌باشد که در مقایسه با فشار پیشینه داده‌های بار در زاویه 88.14 در زاویه 10 درجه بعد از TDC است، خطای کمتر از 2 درصد را نشان می‌دهد. مقایسه میزان تولید دو الاینده مهم موتور دیزل یعنی دوده و اکسید نیتروژن نیز در شکل 5 آمده است که در آن نتایج مدل شبیه‌سازی شده با حالت واقعی دارای تزدیکی قابل قبولی است.

اما از آنجا که نگرش احتراق دما پایین بیشتر ناظر بر کارکرد موتور در حالت بار جزی است، کار صحه‌گذاری مدل ساخته شده در دور 1730 د.د.د. در حالت بار جزی با گشتاور تولیدی 44.85 نیوتن متر نیز صورت پذیرفت.

فشار پاشش و تغییر در طرحواره پاشش¹، از برخورد سوخت با دیواره جلوگیری کرد. شرکت تویوتا برای این امر از نوعی خاص از افشاره سوخت-پاشی با تزریق یک‌پارچه² به جای افشاره دارای چند نازل استفاده می‌کند.

2- روشن سینتیک تعديل یافته

این روش که برخلاف روش پیشین مبتنی بر پاشش دیره‌نگام است، توسط شرکت نیسان ارائه شده و ویژگی اصلی آن پاشش سوخت در اندکی بعد از نقطه مرگ بالا است. اگرچه پاشش سوخت در هوای متراکم داغ فرست کمی را برای پیش‌آمیختگی در اختیار فواره سوخت می‌گذارد و با وقوع واکنش‌های افجاری سوخت و آزادسازی سریع گرماء، انتظار می‌رود دمای بالا و درنتیجه آلاینده زیادی حاصل شود، اما همزمانی احتراق با فرایند انبساط ضمن تعديل سرعت واکنش‌ها و نرخ آزادسازی حرارت، باعث می‌گردد تا دمای بیشینه احتراق همچنان پایین نگه داشته شود [11]. همچنین در این سازوکار احتراقی از تجزیه حرارتی سوخت جلوگیری به عمل آمده و نهایتاً میزان دوده تولید شده به شدت افت پیدا می‌کند. اما در کنار پاشش دیره‌نگام، روش سینتیک تعديل یافته به موارد دیگری نیز نیازمند است از جمله میزان بالای EGR که در همه روش‌های احتراقی نوین موتور دیزل نقش به سزاوی ایفا می‌کند [12]. علاوه بر این به دلیل پاشیدن سوخت در هوای متراکم‌تر به فشار پاشش بالاتری نیاز است. از دیگر ویژگی‌های مهم MK، میزان بالای نسبت گردباده³ است تا در فرست بسیار کوتاه بین پاشش سوخت و شروع احتراق، فروپاشی جت سوخت را تسريع بخشد و به همگنی و پیش‌آمیختگی مخلوط هوا و سوخت هرچه بیشتر کمک کند. بطوط کلی وجود دو عنصر گازهای خروجی بازگردانی شده زیاد و همگنی بیشتر لازمه رژیم‌های کاهش همزمان دوده و اکسیدهای نیتروژن است [13].

اما با توجه به پیش‌نیازهای استفاده از هر کدام از این روش‌ها لازم است تا مزایا و معایب هر روش جداگانه مورد بررسی قرار گیرد. در این مقاله ضمن بررسی نقاط قوت و ضعف روش‌های مبتنی بر پاشش زود و دیره‌نگام، با ساخت یک مدل سه‌بعدی و انجام شبیه‌سازی، به کارگیری آن‌ها در موتور دیزل سبک ملی امکان‌سنجی شده و به مقایسه این روش‌ها با یکدیگر پرداخته شده است.

3- مدل‌سازی و صحه‌گذاری

برای انجام این پژوهش، فرایند چرخه بسته موتور دیزل سبک ملی، از نقطه IVC = 131° BTDC تا نقطه EVO = 144° ATDC در AVL Fire مدل‌سازی شد. با توجه به این که افشاره سوخت دارای 8 سوراخ پاشش است، قطاعی 45 درجه از حجم محفظه احتراق در نظر گرفته شد. برخی از ویژگی‌های این موتور در جدول 1 و شبکه‌بندی حجم محفوظه احتراق در نقطه مرگ بالا با تعداد 28825 شبکه در شکل 3 آمده است.

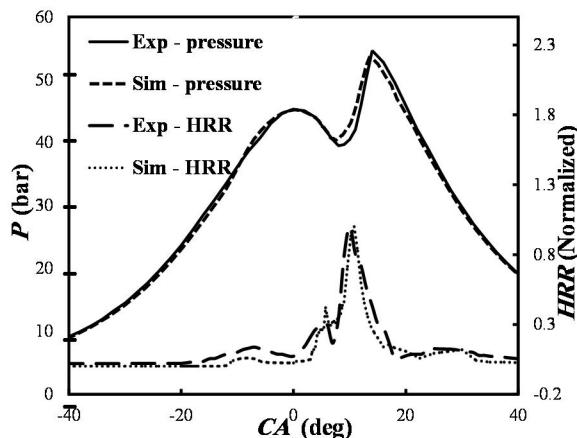
با اعمال شرایط اولیه و مزی مطابق با داده‌های آزمایشگاهی مبتنی بر آزمون‌های انجام گرفته در مرکز تحقیقات موتور ایران خودرو (ایکو) که برخی از آن‌ها در جدول 2 آمده است، شبیه‌سازی صورت پذیرفت و نتایج حاصله با مقادیر واقعی در دورهای مختلف مقایسه و صحه‌گذاری شد.

شکل 4 نمودار فشار داخل سیلندر و نرخ آزادسازی گرماء را بر حسب زاویه چرخش میل‌نگ برای دور 1000 د.د.د. در حالت بار کامل در حالت شبیه

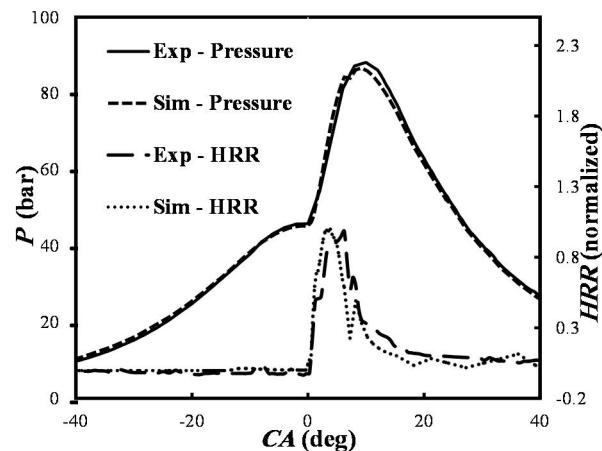
1- Injection profile

2- Pintle injector

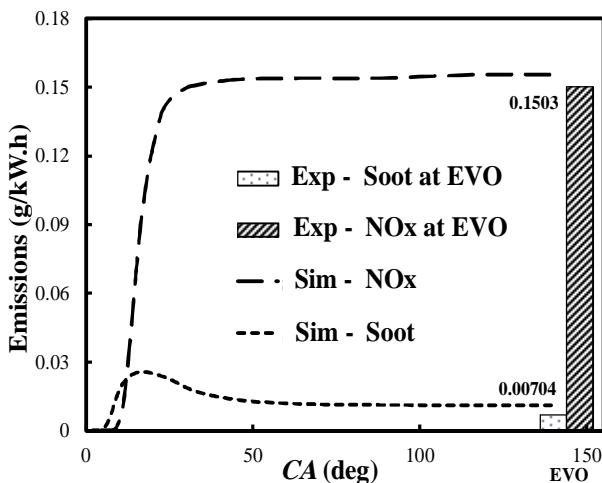
3- Swirl ratio

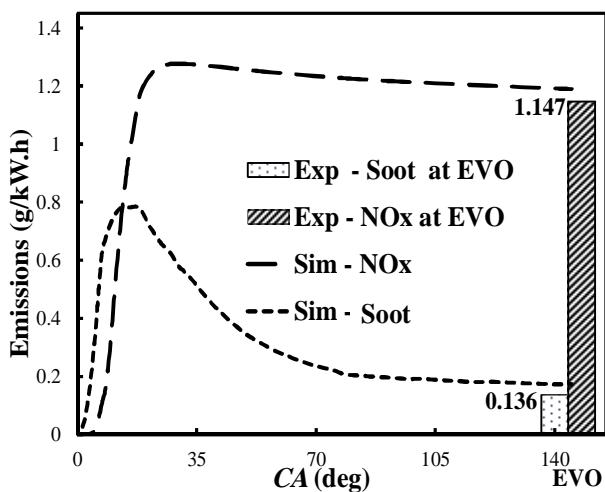
شکل 6 مقایسه فشار داخل سیلندر و نرخ آزادسازی حرارت حاصل از شبیه‌سازی با داده‌های آزمایشگاهی در سرعت 1730 د.د. در BMEP=2.35 bar

شکل 4 مقایسه فشار داخل سیلندر و نرخ آزادسازی گرمای حاصل از شبیه‌سازی با داده‌های آزمایشگاهی در سرعت 1000 د.د. در BMEP=8.31 bar

شکل 7 مقایسه مقدار آلاینده حاصل از شبیه‌سازی با داده‌های آزمایشگاهی در دور 1730 د.د. در بار جزئی در BMEP=2.35 bar

شکل 5 مقایسه مقدار آلاینده حاصل از شبیه‌سازی با داده‌های آزمایشگاهی در دور کامل 1000 د.د. بار کامل

سوخت پاشیده شده در همه حالات به اندازه 1.45 میلی‌گرم برای پاشش پایلوت و 11.66 میلی‌گرم برای پاشش اصلی ثابت در نظر گرفته شده است. در حالات پایه که به احتراق موتور دیزل معمولی نزدیک است پاشش پایلوت در زاویه 19.7 درجه قبل از TDC و پاشش اصلی در زاویه 3.5 درجه قبل از TDC انجام می‌شود و فاصله 16.7 درجه‌ای بین پاشش‌های پایلوت و اصلی در تمام حالات ذکر شده در جدول 2 یکسان باقی مانده است. همچنین در حالاتی که سطح EGR افزایش پیدا کرده، برای ثابت نگه داشتن نسبت همارزی فشار پرخوران نیز متناسب با آن افزایش داده شده است.

4- تأثیر پیش‌اندازی پاشش

در حالات UNBS1 تا UNBS6 زمان شروع پاشش اصلی از 8 درجه تا 54 درجه قبل از نقطه مرگ بالا تغییر کرده است. پیش‌اندازی پاشش تأثیر سزاوی در پارامترهای عملکردی و سطح آلاینده موتور دارد. آنچنان که در شکل 8 پیداست، در همه این 6 حالت میزان دوده تولیدی نسبت به حالت احتراق دیزل معمولی کاهش پیدا کرده است.

شکل 6 نمودار فشار داخل سیلندر و نرخ آزادسازی گرمای را بر حسب زاویه چرخش میل لنگ برای دور 1730 د.د. بار جزئی در حالت شبیه‌سازی شده و آزمایشگاهی نشان می‌دهد. در این حالت نیز فشار بیشینه در داده‌های آزمایشگاهی 54.65 بار است که در زاویه 14 درجه بعد از TDC رخ می‌دهد در حالی که فشار بیشینه در شبیه‌سازی 52.55 بار هست و درجه 12.8 درجه بعد از TDC بدست می‌آید که خطای پیش‌بینی حدوداً 3.85% را نشان می‌دهد. مقایسه میزان تولید آلاینده‌ها در حالت نیمه‌بار که در شکل 7 آمده نیز نزدیکی قابل قبول نتایج مدل شبیه‌سازی شده با حالت واقعی را تایید می‌کند.

4- احتراق حجمی یکنواخت (بونیباس)

همان‌طور که گفته شد از ویژگی‌های این سیستم احتراقی، پیش‌اندازی زیاد پاشش به همراه میزان بالای EGR و فشار بالای پرخوران است. به منظور بررسی دقیق‌تر این موارد، حالات مختلفی در نظر گرفته شد که مشخصات هر کدام از این حالات در جدول 3 آمده است. در همه این حالات سه پارامتر زاویه شروع پاشش، میزان EGR و فشار پرخوران جارو شده است. اما میزان

فشار بیشینه تنها در چند درجه بعد از TDC و در حجم کمتر نسبت به دیزل معمولی رخ می‌دهد، دمای بیشینه بالا می‌رود که در شکل 10 نیز قابل رویت هست. درنتیجه تولید اکسید نیتروژن در قیاس با دیزل معمولی بیشتر می‌شود. اما با افزایش پیش‌اندازی و پیش‌آمیخته‌تر شدن مخلوط، از نسبت هم‌ارزی محلی در مخلوط کاسته و تأخیر در اشتعال بیشتر می‌شود. این یعنی وجه غالب احتراق در حالات پاشش سوخت در زاویه‌های 35 تا 55 درجه پیش از نقطه مرگ بالا، احتراق حجمی بدون شعله است نه احتراق نفوذی دیزل معمولی.

شکل 11 که میان چگونگی حرارت آزاد شده تجمعی^۱ یا AHR در حالات مختلف است، نشان می‌دهد با پیش‌اندازی بیشتر، شدت گرمای آزاد شده نیز بیشتر می‌شود که می‌تواند منجر به ایجاد لرزه و صدای زیاد و نیز ایجاد کوبش یا وقوع ضربه دیزل گردد و به قطعات موتور آسیب وارد نماید. کاهش قابل توجه دوآلینده دوده و اکسید نیتروژن در این حالات با افت توان نیز همراه است. شکل 12، میزان فشار موثر متوسط اندیکاتوری در حالات مختلف شائزده‌گانه بررسی احتراق یونیپاس را در قیاس با توان تولیدی در حالت پایه که در آن هیچ‌کدام از رژیمهای احتراق کم‌دمای استفاده نشده‌است، نشان می‌دهد.

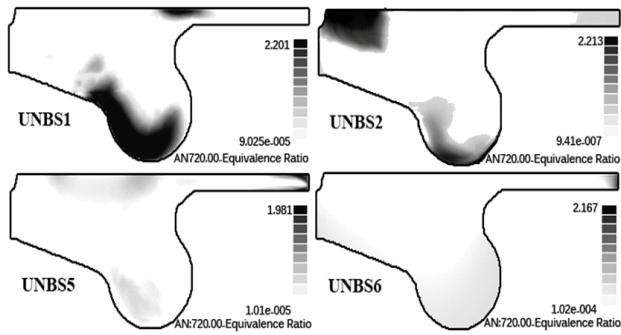

Fig. 9 Local equivalence ratio distribution at TDC in four different cases of advance in start of injection

شکل 9 نمودار نسبت هم ارزی ناحیه‌ای در نقطه مرگ بالا برای چهار حالت مختلف

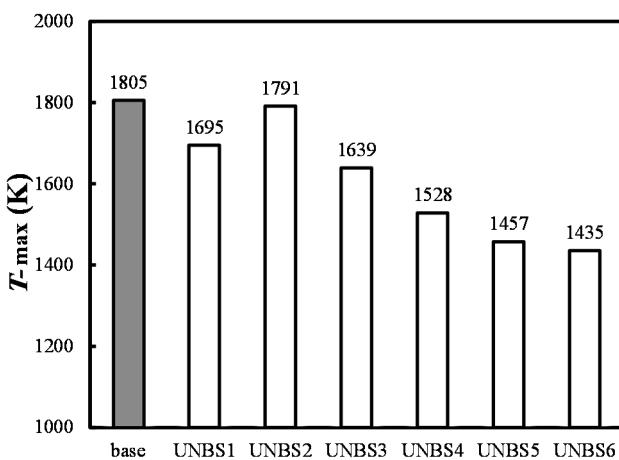

Fig. 10 Peak Temperature in different UNIBUS cases (different SOIs) at 1730 rpm engine speed and part load condition

شکل 10 نمودار تغییر میزان دمای بیشینه در حالات مختلف یونیپاس (زوایای پیش‌اندازی پاشش) در دور 1730 د.د.د. بار جزیی

جدول 3 مشخصات حالت‌های مختلف بررسی یونیپاس

Table 3 Specifications of different UNIBUS cases

نام حالت	زاویه شروع پاشش (°BTDC)	EGR	فشار خ	نسبت هم‌ارزی سوخت به هو (bar)
Base	3	33.5	1.29	0.71
UNBS1	8	40	1.4	0.71
UNBS2	16	40	1.4	0.71
UNBS3	27	40	1.4	0.71
UNBS4	36	40	1.4	0.71
UNBS5	44	40	1.4	0.71
UNBS6	54	40	1.4	0.71
UNBS7	35	10	1.05	0.71
UNBS8	35	20	1.14	0.71
UNBS9	35	30	1.26	0.71
UNBS10	35	40	1.41	0.71
UNBS11	35	50	1.58	0.71
UNBS12	35	40	1.2	0.81
UNBS13	35	40	1.5	0.66
UNBS14	35	40	1.8	0.58
UNBS15	35	40	2.1	0.47
UNBS16	35	40	2.4	0.39

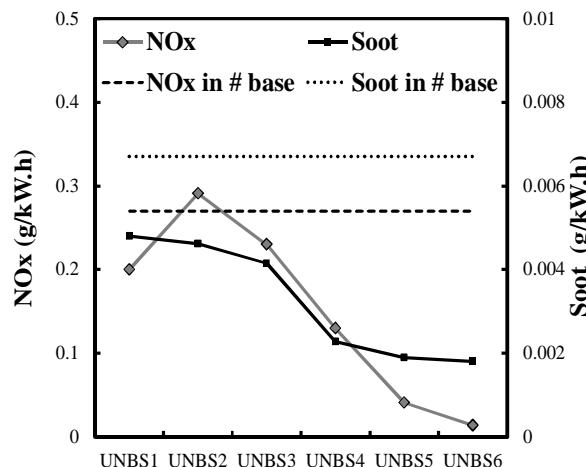

Fig. 8 NOx and Soot emissions in different UNIBUS cases (different SOIs) at 1730 rpm engine speed and part load condition

شکل 8 نمودار تغییر میزان آلاینده اکسید نیتروژن و دوده در حالات مختلف یونیپاس (زوایای پیش‌اندازی پاشش) در دور 1730 د.د.د. بار جزیی

رونده کلی دوده با پیش‌اندازی پاشش کم شده است که دلیل آن ایجاد همگنی بیشتر در مخلوط قبل از شروع احتراق است که این نکته در شکل 9 واضح است. اما تغییرات میزان اکسیدهای نیتروژن قدری پیچیده است. با پیش‌اندازی پاشش تا حدودا 20 درجه قبل از TDC اگرچه به جت سوخت نیز به حالات دیزل معمولی زمان بیشتری برای فروپاشی و تشکیل مخلوط همگن داده‌ایم؛ اما در این زوایای پیش‌اندازی، مخلوط کاملا همگن شکل نمی‌گیرد بلکه تعداد زیادی نقطه غنی از سوخت ایجاد می‌شود. تأخیر در اشتعال نیز به وجود همین نقاط با نسبت هم‌ارزی موضعی بالا، زیاد نیست. بد عبارت دیگر، وجه غالب احتراق در حالات UNBS1 تا UNBS3 همان احتراق دیزل معمولی بر پایه شعله نفوذی است. با توجه به اینکه در این حالات نقطه دما و

1- Accumulated Heat Released

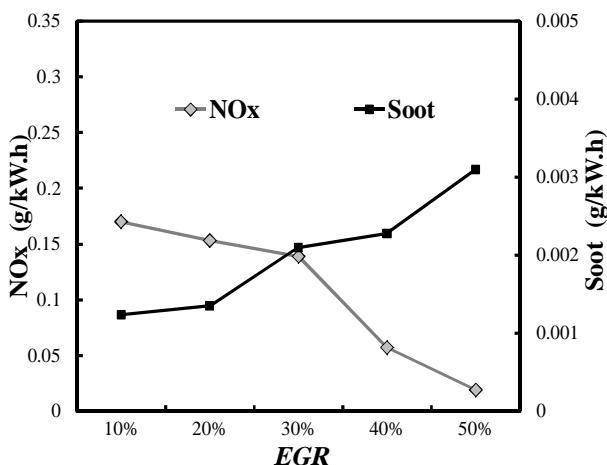

Fig. 13 *NO_x* and *Soot* emissions in different UNIBUS cases (different *EGR* rates) at 1730 rpm engine speed and part load condition

شکل ۱۳ نمودار تغییرات اکسید نیتروژن و دوده در حالات مختلف یونیپاس (درصدهای مختلف *EGR*) در دور 1730 بار جزی (EGR) در دور 1730 د.د.د. نیمه‌بار پیش اندازی پاشش) در دور 1730 د.د.د. نیمه‌بار

کاردهاست که نسبت همارزی ثابت باقی بماند. با افزایش نرخ بازگردانی گازهای خروجی تا بیش از 30% تولید اکسیدهای نیتروژن به شدت کاهش پیدا می‌کند اما همان‌طور که انتظار می‌رفت به دلیل کاهش غلظت اکسیژن، کاهش دمای محفظه و درنتیجه تجزیه حرارتی، مقدار دوده به صورت جزی بیش از 30% کاهش می‌شود.

شکل 14 نقاط بیشینه دما و فشار مدل را در نرخ‌های مختلف بازگردانی گازهای خروجی نشان می‌دهد. آنچه که بر مقدار فشار بیشینه تأثیر می‌گذارد اولاً میزان فشار پرخوران به عنوان فشار اولیه است و ثانیاً فرایند احتراق. فشار بیشینه درون سیلندر تا نرخ *EGR* برابر 42% زیاد شده است که دلیل آن افزایش فشار پرخوران بوده است تا نسبت همارزی ثابت بماند.

اما از این مقدار به بعد بیشینه فشار درون سیلندر به طور جزی افت پیدا می‌کند که دلیل آن افت بازده احتراق به دلیل کاهش پایداری شعله و نسخوتن کامل کل سوخت پاشیده شده است. افت فشار مؤثر متوجه انديکاتوری در اين حالت که در شکل 12 نيز قابل مشاهده است، به دلیل

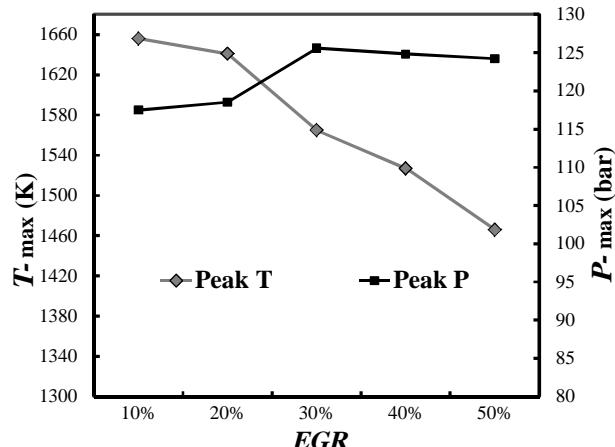

Fig. 14 Peak pressures and temperatures in different *EGR* rates at 1730 rpm engine speed and part load condition. (Cases UNBS7 to UNBS11)

شکل 14 نمودار تغییرات بیشینه فشار و دما در حالات مختلف یونیپاس (درصدهای مختلف *EGR*) در دور 1730 د.د.د. نیمه‌بار

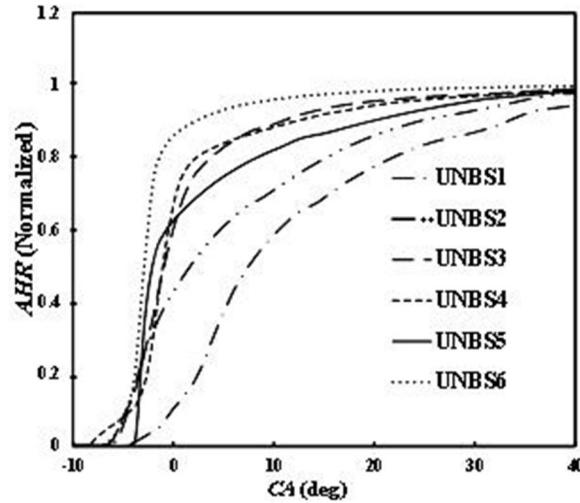

Fig. 11 Normalized Accumulated Heat Released in different UNIBUS cases (different SOIs) at 1730 rpm engine speed and part load condition

شکل ۱۱ نمودار حرارت آزادشده تجمعی در حالات مختلف یونیپاس (زوایای مختلف بازه اندازی پاشش) در دور 1730 د.د.د. نیمه‌بار

با توجه به نمودار در حالت UNBS6 که با پاشش در BTDC 54° (حدود 51 درجه پیش‌تر نسبت به حالت پایه) شاهد کاهش 7.5 bar برابر تولید اکسید نیتروژن هستیم، فشار متوسط مؤثر انديکاتوری برابر 2 bar برابر 2.38 IMEP می‌شد با 15.96% افت مواجه‌ایم. دلیل این امر را می‌توان کاهش بازده احتراق تا حدود 93% (که خاصیت اکثر روش‌های احتراق کم‌دما است) و فاصله گرفتن پاشش اصلی از زمان انجام پاشش بهمنه عنوان کرد.

4-2- تأثیر بازگردانی گازهای خروجی

شکل 13. تغییرات آلینده‌های دوده و اکسید نیتروژن در حالات UNBS11 که در آن‌ها با ثابت ماندن جرم، میزان *EGR* از 25% تا 58% تغییر کاردهاست را نشان می‌دهد. فشار پرخوران در همه این حالات به‌گونه‌ای تغییر

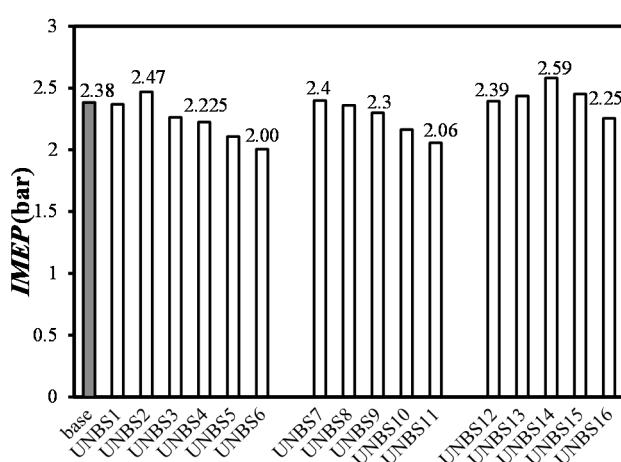
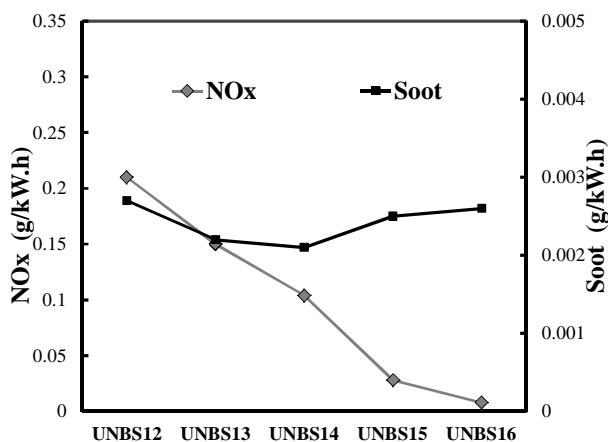

Fig. 12 Comparison of Indicated Mean Effective Pressure produced in different UNIBUS cases with base model at 1730 rpm engine speed and part load condition

شکل 12 نمودار مقایسه فشار مؤثر متوسط انديکاتوری در حالات مختلف یونیپاس با حالت پایه در دور 1730 بار جزی

Fig. 16 NO_x and Soot emissions changes in different UNIBUS cases (different turbocharging pressures) at 1730 rpm part load

شکل 16 نمودار تغییرات اکسید نیتروژن و دوده در حالات مختلف یونیپاس (فشارهای مختلف پرخورانی) در دور 1730 د.د.د. نیمه‌بار

تولیدی در حالات ابتدایی افزایش فشار پرخوران، بهبود بازده حرارتی به دلیل افزایش نسبت تراکم مؤثر می‌باشد. همچنین استفاده از پرخورانی موتور باعث می‌شود فشار فرایند مکش بیشتر از فرایند تخلیه شده و کار پعمایز مثبت گردد. اما با تداوم افزایش فشار پرخوران (و با توجه به اینکه میزان سوخت پاشیده شده زیاد نمی‌شود)، نرخ افزایش کار منفی تراکم بر تأثیر بهبود بازده حرارتی غلبه پیدا کرده و باعث افت توان انديکاتوری موتور می‌گردد.

5- سینتیک تعديل یافته (MK)

برای بررسی دقیق‌تر سه پارامتر مهم در احتراق سینتیک تعديل یافته یعنی پس‌اندازی پاشش، بازگردانی گازهای خروجی و نسبت گردباده نیز حالاتی مختلفی تعریف می‌گردد که مشخصات هر حالت در جدول 4 خلاصه شده است. در همه این حالات مقادیر سوخت مصرف شده برابر 13.11 میلی‌گرم و نسبت هم‌ارزی سوخت به هوا در تمام حالات برابر 0.71 ثابت نگه داشته شده است. در موارد تغییر میزان بازگردانی گازهای خروجی (حالات MK6 تا MK10) متناسب با آن فشار پرخورانی تغییر کرده است تا همان میزان هوا وارد سیلندر شود و با توجه به ثابت بودن جرم سوخت، نسبت هم‌ارزی ثابت باقی ماند.

جدول 4 مشخصات حالاتی مختلف بررسی روشن سینتیک تعديل یافته**Table 4** Specifications of different MK cases

نسبت گردباده	فشار پرخوران (bar)	نرخ EGR (%)	زاویه شروع پاشش (°ATDC)	نام حالت
1.8	1.29	33.5	-3	پایه
1.8	1.4	40	-2	MK1
1.8	1.4	40	0	MK2
1.8	1.4	40	2	MK3
1.8	1.4	40	4	MK4
1.8	1.4	40	6	MK5
1.8	1.05	10	3	MK6
1.8	1.14	20	3	MK7
1.8	1.26	30	3	MK8
1.8	1.41	40	3	MK9
1.8	1.58	50	3	MK10
2.1	1.4	40	3	MK11
2.4	1.4	40	3	MK12
2.7	1.4	40	3	MK13
3	1.4	40	3	MK14
3.3	1.4	40	3	MK15

همین کاهش بازده احتراق است. دمای بیشینه درون محفظه احتراق با افزایش نرخ EGR روند نزولی دارد. بازگردانی گازهای خروجی باعث می‌شود تا اولاً گرمای بیشتری از محفظه احتراق گرفته شود. ثانیاً به دلیل کاهش دسترسی مولکولهای سوخت به اکسیژن نرخ آزادسازی حرارت تعدیل می‌یابد درنتیجه سینتیک واکنش کنترلی خواهیم داشت که عامل کاهش دمای بیشینه احتراق خواهد بود.

نکته مهم در اینجا این است که در این شبیه‌سازی از بازگردانی گازهای خروجی کاملاً خنک و یا EGR سرد استفاده شده است؛ به طوریکه دمای مخلوط گازی در لحظه بسته شدن سوپاپ مکش 350 درجه کلوین است.

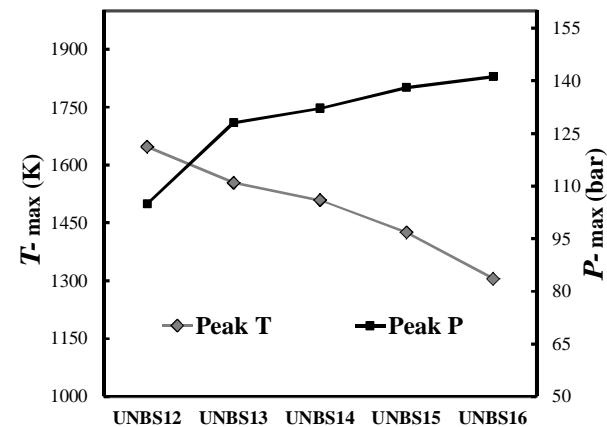
3- تأثیر افزایش فشار پرخوران

شکل 15، تأثیر بسزای پرخورانی موتور را در جذب گرمای محفظه احتراق و جلوگیری از بالا رفتن دمای بیشینه نشان می‌دهد. علی‌رغم افزایش بیشینه فشار درون سیلندر، با افزایش فشار پرخورانی، دمای درون محفظه احتراق افت چشمگیری داشته است؛ زیرا هوای مازاد وارد شده به درون سیلندر گرمای بیشتری جذب می‌کند و دمای احتراق را کاهش می‌دهد. این امر خودبه‌خود به کاهش اکسیدهای نیتروژن تولیدی می‌انجامد.

همان‌گونه که در شکل 16 نیز دیده می‌شود، افزایش فشار پرخوران بعنوان یکی از ویژگی‌های راهبردهای احتراق کم‌دمای مبتنی بر پاشش زوده‌نگام، توانسته است تولید آلاینده اکسید نیتروژن را به دلیل کاهش دمای احتراق تا حد بسیار زیادی کاهش دهد. اما تغییرات میزان تولید آلاینده دوده قدری پیچیده است. دو عامل مهم در تولید این آلاینده، وجود اکسیژن در دسترس و وجود گرمای لازم برای اکسید شدن کربن است. در حالاتی ابتدایی افزایش فشار پرخوران به دلیل افزایش میزان غلظت اکسیژن در سیلندر و نیز بهبود اختلاط و افزایش همگنی، تولید دوده کاهش می‌یابد.

اما با تداوم افزایش فشار پرخورانی و در نتیجه کاهش این دمای درون سیلندر، باوجود مهیا بودن مولکولهای اکسیژن برای واکنش با ذرات کربن، نرخ واکنش‌های اکسید شدن کربن (به دلیل کاهش دما) کاهش و میزان دوده موجود در گازهای خروجی به طور جزئی افزایش می‌یابد.

در نمودار شکل 12، مشاهده می‌کنیم که با افزایش فشار پرخورانی فشار مؤثر متوسط انديکاتوری ابتدا زیاد و سپس کم شده است. دلیل افزایش کار

Fig. 15 Peak pressures and temperatures in different UNIBUS cases (different turbocharging pressures) at 1730 rpm engine speed and part load condition

شکل 15 نمودار تغییرات بیشینه فشار و دما در حالات مختلف یونیپاس (مقادیر مختلف فشار پرخورانی) در دور 1730 د.د.د. نیمه‌بار

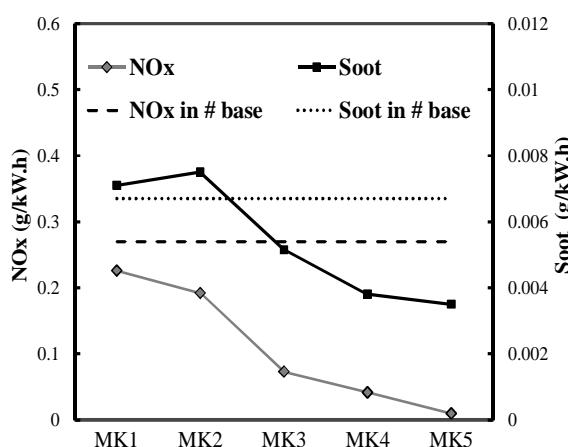

Fig. 17 *NO_x and Soot emissions changes in different MK cases (different SOIs) at 1730 rpm engine speed and part load condition.*

شکل ۱۷ نمودار تغییرات آلاینده‌های اکسید نیتروژن و دوده در حالات مختلف MK (مقادیر مختلف پس اندازی پاشش) در ۱۷۳۰ د.د.د. بار جزیی

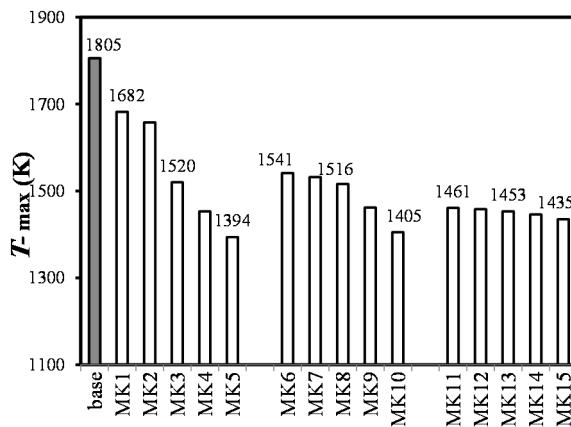

Fig. 18 *Comparison of temperatures of all MK cases with of base model at 1730 rpm engine speed and part load condition.*

شکل ۱۸ مقایسه فشار مؤثر متوسط انداختنی حالت MK با حالت پایه در ۱۷۳۰ د.د.د. بار جزیی

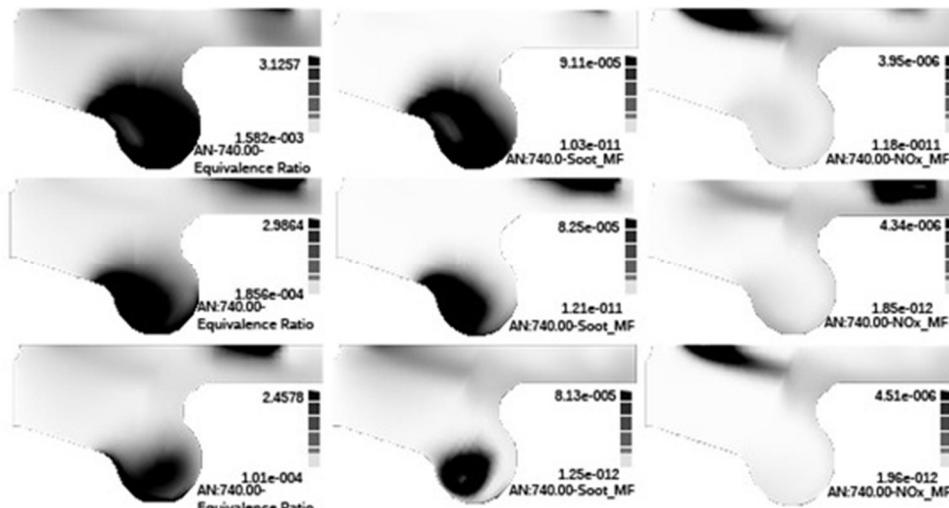

Fig. 19 *Local distribution of equivalence ratio, NO_x and soot emissions at TDC in three different cases of retard in start of injection at 15 deg ATDC at 1730 rpm engine speed and part load condition.*

شکل ۱۹ توزیع ناحیه‌ای سه کمیت نسبت همارزی، دوده و اکسیدهای نیتروژن تولید شده در سه حالت مختلف پس اندازی پاشش در زاویه ۱۵ درجه بعد از نقطه مرگ بالا در دور ۱۷۳۰ د.د.د. بار جزیی

۱-۵-۱- تأثیر پس‌اندازی پاشش

برای بررسی تأثیر به تعویق انداختن پاشش سوخت تا بعد از TDC زاویه پاشش در حالات MK1 تا MK5 از -2 تا 6 درجه بعد از TDC تغییر کرده است. با تأخیر بیشتر در پاشش، آلاینده‌ها رو به کاهش می‌گذارند. زیرا از یک سو احتراق ضمن انبساط مانع بالا رفتن پیشینه دمای محافظه احتراق می‌شود و از دیگر سو به دلیل بهبود فرایند اختلاط دوده نیز کاهش می‌یابد. میزان تولید دوده در اینجا به مقدار زیادی به این نکته بستگی دارد که با به کارگیری ابزارهایی نظیر استفاده از گازهای خروجی بازگردانی شده و تقویت جریان‌های گرداباده‌ای و افزایش فشار پاشش به جت بهبود امتیزه کردن سوخت و فروپاشی سریع جت سوخت، تا چه اندازه می‌توانیم تأخیر در اشتعال ایجاد کرده و به اختلاط بهتر سوخت و هوای تا پیش از شروع احتراق کمک کنیم. البته با توجه به سینتیک سریع واکنش‌ها نمی‌توان ماهیت احتراق را از احتراق دیزل معمولی که مبتنی بر شعله نفوذی است، متفاوت دانست.

همان‌گونه که در شکل ۱۷ مشاهده می‌شود، آلاینده اکسید نیتروژن با افزایش پس‌اندازی پاشش روند کاهشی داشته‌است. این کاهش در زوایای پاشش 2°ATDC محسوس‌تر است؛ زیرا آزادسازی حرارت بیشتر به تعویق افتاده و در حجم بیشتری از محافظه احتراق رخ می‌دهد. این نکته در کنار همزمانی فرایند احتراق و انسساط از افزایش زیاد دمای پیشینه درون سیلندر جلوگیری می‌کند (شکل ۱۸). اگرچه روند کلی تولید دوده نیز کاهشی است، اما سطح تولید این آلاینده در زاویه پاشش صفر درجه، زیاد می‌شود؛ زیرا درین زاویه مقدار تأخیر در اشتعال به کمترین مقدار خود می‌رسد و زمان کافی به مخلوط برای ایجاد همگنی بیشتر قبل از شروع اشتعال داده نمی‌شود. هرچه پاشش بیشتر به تعویق انداخته شود، تأخیر در اشتعال نیز بیشتر شده و مخلوط پیش‌آمیخته‌تر و همگن‌تر می‌شود. همان‌طور که در شکل ۱۹ نیز مشخص است، کانون اصلی تولید دوده در محافظه احتراق دقیقاً همان جایی است که جرم بیشتری از سوخت به آن منطقه رسیده است. در حالت MK3 فروپاشی جت سوخت دیرتر رخ داده و قبل از اینکه هوا به قسمت MK5 فواره نفوذ کند، اشتعال شروع شده است. اما در حالات MK4 و MK5 اولاً سوخت در هوای با فشار کمتری پاسیده می‌شود و در نتیجه بهتر امتیزه می‌شود و ثانیاً تأخیر در اشتعال و نتیجتاً پیش‌آمیختگی بیشتر شده است.

علت کاهش توان و فشار مؤثر متوسط تولیدی در این حالات، عدم تبدیل مناسب فشار داخل سیلندر به نیروی رانش پیستون به دلیل تأخیر بیش از حد در پاشش و احتراق ضمن انبساط است که به کاهش نسبت تراکم موثر موتور نیز منجر می‌شود.

شکل 21 که تغییرات فشار درون سیلندر را در زوایای مختلف پس‌اندازی پاشش به نمایش می‌گذارد، نشان می‌دهد که بیشینه فشار درون سیلندر با به تعویق اندختن پاشش دچار افت محسوسی شده است. البته در حالت عملی با افزودن بر فشار پرخوران در کنار بازگردانی گازهای خروجی تا حد زیادی از این افت فشار جلوگیری می‌شود [14].

5- تأثیر بازگردانی گازهای خروجی

برای بررسی تأثیر بازگردانی گازهای خروجی حالت MK5 تا MK10 در نظر گرفته شده است. شکل 22. تغییرات آلاییندها را در نرخ‌های مختلف EGR نشان می‌دهد. برخلاف اکسیدهای نیتروژن که روند کاهشی پیوسته‌ای دارند، روند تغییر مقدار دوده با زیادتر شدن غلظت گازهای خروجی بازخوارانی شده کاملاً افزایشی است. با وجود اینکه با افزایش EGR تأخیر در احتراق و در نتیجه همگنی مخلوط بیشتر می‌شود، اما تأثیر افت دما بوسیله جذب گرما توسط گازهای خروجی و نیز تأثیر کاهش غلظت اکسیژن موجود در مخلوط گازی که به کاهش میزان اکسید شدن کربن در واکنش‌ها می‌انجامد، بر تأثیر همگن‌تر شدن مخلوط غلبه پیدا می‌کند. اثر گازهای بازگردانی شده خروجی بر روی دمای بیشینه همان‌طور که در شکل 18 نیز مشاهده می‌شود، در مقدار 40% و مقادیر بیشتر از آن، محسوس‌تر است.

شکل 20 نشان می‌دهد افزایش سطح EGR افت نسبی در میزان فشار مؤثر متوسط تولیدی ایجاد کرده است. تا آنجا که در حالت MK10 که در آن 50% هوای ورودی به EGR اختصاص داده شده، فشار مؤثر متوسط اندیکاتوری برابر 2.12 bar است که افت حدوداً 11% را نسبت به حالت پایه نشان می‌دهد دلیل این امر افزایش تأخیر در اشتعال و در نتیجه آزاد شدن حرارت در حجم‌های بیشتر محفوظه احتراق می‌باشد که باعث کاهش بازده تبدیل انرژی می‌شود. این مطلب در شکل 23 بخوبی مشخص است.

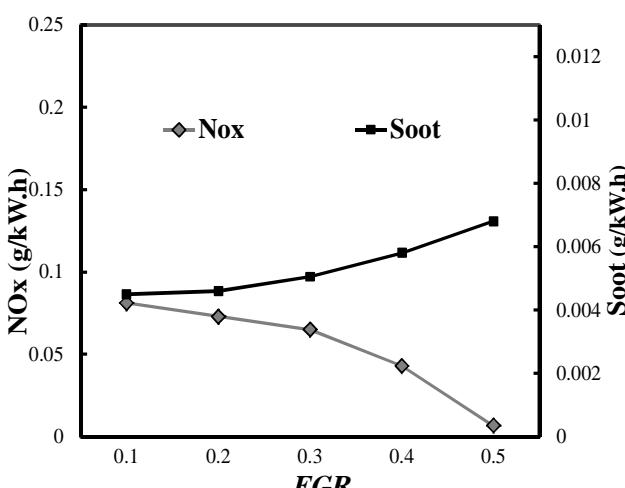

Fig. 22 NO_x and Soot emissions changes in MK cases (different EGR rates) at 1730 rpm engine speed and part load condition

شکل 22 نمودار تغییرات اکسید نیتروژن و دوده در حالات مختلف سینتیک تبدیل (مقادیر مختلف بازگردانی گازهای خروجی) در دور 1730 د.د. بار جزی

این یعنی هسته مرکزی فواره سوخت بیشتر تحت نفوذ مولکول‌های هوا قرار گرفته و اختلاط بهتری از سوخت و هوا پیش از شروع احتراق ایجاد می‌گردد. در نتیجه کانون‌های تشکیل دوده کمتر شده و از تولید این آلاینده کاسته می‌شود. این امر خود نشان‌دهنده موفقیت روش سینتیک تعديل یافته در کاهش همزمان دوده و اکسید نیتروژن¹ است. کاهش قابل توجه بیشینه دما و سطح آلاینده‌گی، همانطور که در شکل 20 نیز واضح است، بافت نسبی فشار مؤثر متوسط اندیکاتوری همراه است. در اینجا مشاهده می‌شود که در حالت MK2 که پاشش در TDC رخ می‌دهد، فشار مؤثر متوسط اندیکاتوری در حدود 2.26 bar است که نسبت به حالت پایه، 0.12bar کمتر است. این کاهش فشار مؤثر متوسط با پس‌اندازی بیشتر پاشش، بیشتر نیز می‌شود تا جایی که در حالت MK5 که پاشش در 6°ATDC رخ می‌دهد، توان اندیکاتوری تولیدی با حدود 17% کاهش به 1.98 bar می‌رسد.

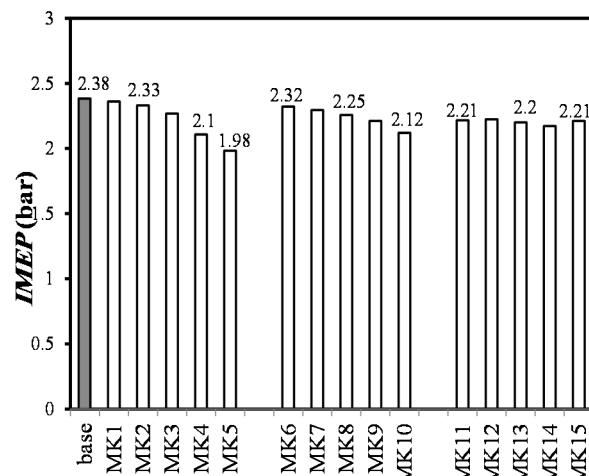

Fig. 20 Comparison of Indicated Mean Effective Pressure of all MK cases with of base model at 1730 rpm engine speed and part load condition.

شکل 20 نمودار مقایسه فشار مؤثر متوسط اندیکاتوری در حالات مختلف MK با توان اندیکاتوری در حالت پایه در سرعت 1730 د.د. بار جزی

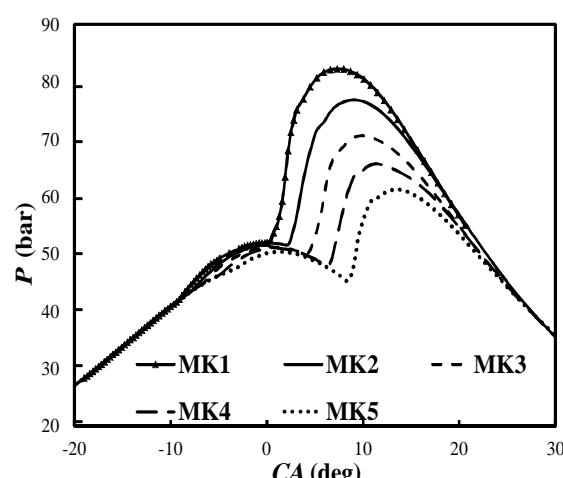

Fig. 21 Change of in-cylinder charge pressures in different MK cases (different SOIs) at 1730 rpm engine speed and part load condition.

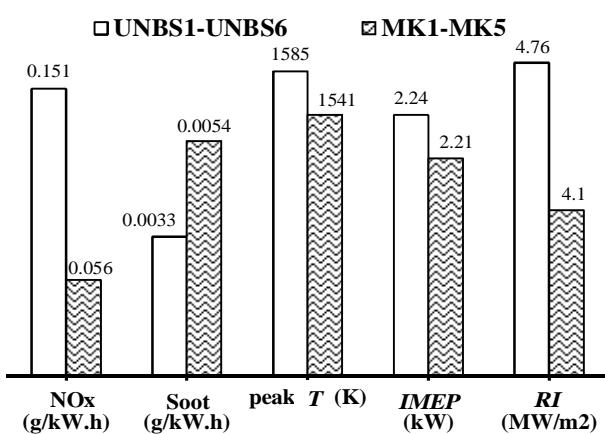
شکل 21 نمودار فشار درون سیلندر بر حسب زاویه چرخش میل لگ در حالات مختلف بررسی MK (حالات مختلف پس‌اندازی پاشش) در سرعت 1730 د.د. بار جزی

1- Simultaneous reduction of soot and NO_x

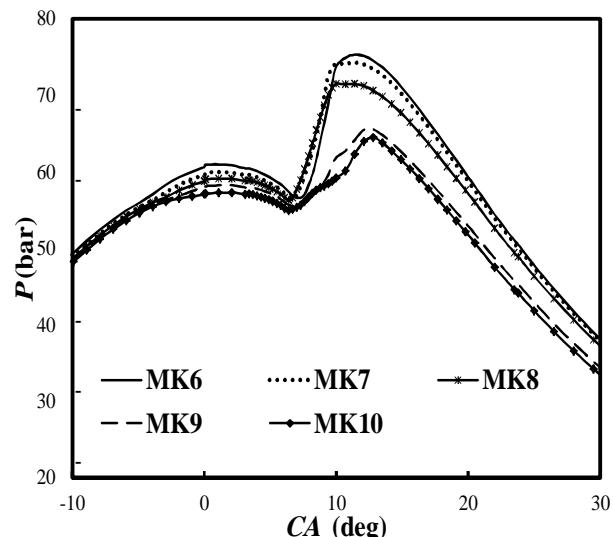
شکل 24 تأثیر افزایش نسبت گرباده را در حالات MK15 تا MK1 نشان می‌دهد. تأثیر کاهش دهنده آلاینده‌ها توسط گرباده بر روی دوده محسوس‌تر است زیرا با ایجاد همگنی بیشتر به داخل هسته فواره سوخت هوای بیشتری نفوذ می‌کند و از تشکیل نقاطی که به طور محلی دارای نسبت همارزی زیاد هستند جلوگیری می‌کند. البته در بعضی از منابع مانند [15] برای ایجاد احتراق با دوده نزدیک به صفر، نسبت گرباده برابر 4 مناسب دانسته شده است که در موتور دیزل ملی به دلیل محدودیت‌های موجود بیشتر از مقدار 3.3 برای این نسبت در نظر گرفته نشده است. تغییرات کم اکسید نیتروژن با افزایش نسبت گرباده نیز به این دلیل است که دمای بیشینه محفظه احتراق با افزایش نسبت گرباده تغییر زیادی نکرده است. این نکته در شکل 18 مشخص است. در شکل 20 نیز می‌توان ملاحظه کرد که تقویت نسبت گرباده تأثیر چندانی بر فشار مؤثر متوسط ایجاد نکرده است.

6- مقایسه روش‌های یونیپاس و سینتیک تعديل یافته

از نتایج حاصله می‌توان دریافت هر کدام از دو روش بررسی شده در کنار مزایا و معایبی که دارند توانسته‌اند دو آلاینده دوده و اکسید نیتروژن را در موتور دیزل سبک ملی درجهٔ دستیابی به استاندارد آلاینده‌یورو 6 بطور قابل‌ملحاظه‌ای کاهش دهنند. با انجام یک مقایسه بین دو روش بررسی شده می‌توان دریافت که استفاده از راهبرد به تعویق انداختن پاشش در قیاس با پیش‌اندازی می‌تواند به میزان بیشتری از تولید اکسید نیتروژن بکاهد. اما سطح دوده در این روش در مواردی حتی از حالت پایه هم بالاتر است. با کمک روش‌های مبتنی بر پیش‌اندازی پاشش می‌توان به احتراق بدون دوده بیشتر نزدیک شد. کما این که در حالت UNBS6 مقدار بسیار پایین 0.0018 g/kW.h دوده حاصل شده است. میانگین بیشینه دمای احتراق در روش سینتیک تعديل یافته کمتر از روش احتراق حجمی یکنواخت است. به همین دلیل میانگین تولید اکسیدهای نیتروژن در این روش نیز کمتر است.

شکل 25 مقایسه مقدار میانگین کمیت‌های مختلف حالات MK1 تا MK5 با UNBS6 و UNBS1 روش احتراق حجمی یکنواخت با حالات MK1 تا MK5 با عنوان سینتیک تعديل یافته (EGR=40% و P_{TC}=1.4 bar و نسبت همارزی برابر 0.71 و نسبت گرباده برابر 1.8) در 1730 دور مدد. بار جزی

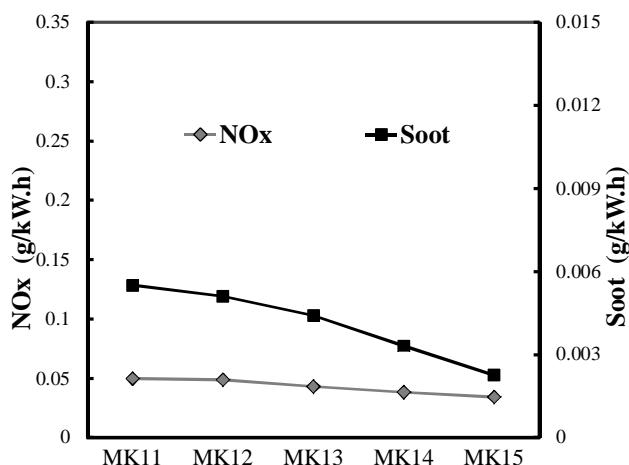

شکل 23 نمودار تغییرات فشارهای درون سیلندر در حالات مختلف MK (در مقادیر مختلف بازگردانی گازهای خروجی) دور 1730 د.د. بار جزی

در حالی که زمان رخداد پاشش در همه حالات یکسان است اما می‌توان مشاهده کرد که در حالاتی که از سطح بالاتر بازگردانی گازهای خروجی استفاده می‌کنند، افزایش فشار با شبیه کمتری رخ می‌دهد و میزان افزایش فشار کمتر است که به افت بیشتر کار و نوان اندیکاتوری منجر می‌شود.

5- تأثیر افزایش نسبت گرباده

بالابردن نسبت گرباده فرایند فروپاشی فواره سوخت را تسريع و ذرات سوخت را در حجم بیشتری از محفظه احتراق پخش می‌کنند و با توجه به زمان بسیار کم بین پاشش و آغاز اشتعال در روش‌های مبتنی بر پاشش دیره‌نگام، نقش مهمی در پیش‌آمیختگی بیشتر مخلوط ایفا می‌کنند.

شکل 24 NOx and Soot emissions changes in MK cases (different swirl ratios) at 1730 rpm engine speed and part load condition

شکل 24 نمودار تغییرات میزان اکسیدهای نیتروژن و دوده با افزایش نسبت گرباده در حالات مختلف MK در دور 1730 د.د. بار جزی

قياس نتایج دو حالت MK9 و UNBS10 نیز در شکل 27 به نمایش درآمده است. در این شکل‌ها کمیت RI¹ معیاری است از میزان کوبش یا ضربه ایجاد شده که مقدار آن از رابطه (1) محاسبه شده است.

7- خلاصه و نتیجه‌گیری

در این مقاله کوشش شد تا به کمک شبیه‌سازی، دو روش مختلف دستیابی به احتراق کم‌دمای دیزل در موتور دیزل سبک ملی به منظور ارتقا سطح آلات‌نگاری این موتور تا سطح استاندارد یورو 6 امکان‌سنجی شوند. یکی از این روش‌ها، احتراق حجمی یکنواخت (UNIBUS) متنی بر پیش‌اندازی پاشش و دیگری، روش سینتیک تعديل یافته (MK) متنی بر پس‌اندازی پاشش است. با شبیه‌سازی و مقایسه حالات مورد بررسی نتایجی حاصل شد که مختصراً به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود:

(الف) افت بینشینه دمای احتراق و در نتیجه کاهش آلاینده اکسید نیتروزن در روش سینتیک تعديل یافته بیشتر از روش احتراق حجمی یکنواخت است. میزان تولید این آلاینده در حالت‌های مختلف سینتیک تعديل یافته بطور میانگین حدود یک سوم میزان تولید شده در روش احتراق حجمی یکنواخت است.

(ب) تولید دوده در روش سینتیک تعديل یافته بیشتر شد و دلیل آن هم عدم نفوذ هوا به داخل هسته فواره سوخت پیش از شروع احتراق است. زیرا فرصت چندانی بین شروع پاشش و شروع احتراق وجود ندارد. افزایش نسبت گردباده می‌تواند در فروپاشی زودتر فواره سوخت و ترکیب آن با هوا و نهایتاً کاهش دوده نقش تأثیرگذاری را ایفا کند.

(ج) با بکارگیری هردو روش از فشار مؤثر متوسط انديکاتوري چرخه قدری کاسته خواهد شد اما این میزان افت IMEP بطور میانگین در روش سینتیک تعديل یافته اندکی بیشتر است (بطور میانگین حدود 4 درصد).

(د) با توجه به رابطه (1) به عنوان معیاری برای تخمین شدت کوبش، RI¹ برای چند حالت مختلف محاسبه شد. مقدار این کمیت در روش احتراق حجمی یکنواخت نسبت به احتراق با سینتیک تعديل یافته بیشتر است. زیرا با محترق شدن یکباره یک مخلوط نسبتاً همگن بطور سراسری و نه مبتنی بر شعله نفوذی، گرما بصورت آنی تر آزاد می‌شود که به خیرش ناگهانی نمودار فشار درون سیلندر منجر می‌گردد و این امر صدا و لرزه بیشتر و نیز ایجاد ضربه و نهایتاً کاهش عمر و کیفیت کارکردی موتور را به همراه دارد.

8- تقدیر و تشکر

نویسنگان این مقاله بدین وسیله تشکر و قدردانی خود را از شرکت تحقیقات موتور ایران خودرو- ایپکو، به خصوص آقایان مهدی بالو و امیرحسین پریور به دلیل همکاری صمیمانه و در اختیار قرار دادن داده‌های آزمایشگاهی، ابراز می‌دارند.

9- مراجع

- [1] Cars and Light Trucks, Accessed on January 2015; <http://www.dieselnet.com/standards/eu/ld.php>.
- [2] M. A. Azim, Future prospects of low compression ignition engines, *Journal of The Institution of Engineers (India)*, Vol. 95, No. 1, pp. 25-30, 2014.
- [3] J. E. Dec, Advanced compression-ignition engines - understanding the in-cylinder processes, *Proceedings of the Combustion Institute*, Vol. 32, No. 2, pp. 2727-2742, 2010.
- [4] S. He, B.-G. Du, L.-Y. Feng, Y. Fu, J.-C. Cui, and W.-Q. Long, A numerical study on combustion and emission characteristics of a

1- Ringing intensity

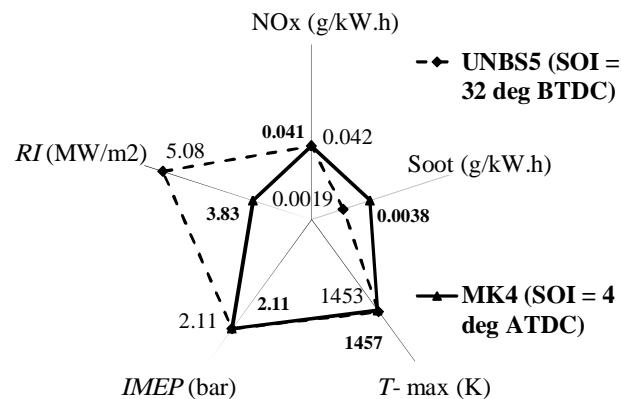

Fig. 26 Comparison of various parameters of UNBS5 with MK4 ($EGR=40\%$, $P_{TC}=1.4$ bar, equivalence ratio = 0.71 and swirl ratio = 1.8) at 1730 rpm engine speed and part load condition

شکل 26 نمودار کمیت‌های مختلف در دو حالت UNBS5 و MK4 (SOI = 32 deg BTDC) و $EGR=40\%$ () $P_{TC}=1.4$ bar و نسبت هم‌ارزی برابر 0.71 و نسبت گردباده برابر 1.8 () در 1730 د.د. بار جزیی

میانگین توان تولیدی در روش سینتیک تعديل یافته قدری از روش احتراق حجمی یکنواخت کمتر است. مقادیر میانگین کمیت‌های مختلف برای شش حالت ابتدایی یونیپاس در قیاس با پنج حالت ابتدایی روش سینتیک تعديل یافته که در همه آنها تنها زاویه پاشش تغییر کرده است، در شکل 25 آمده است. شکل 26 نتایج حاصل از شبیه‌سازی دو حالت UNBS5 و MK4 را با میانگین مقایسه کرده است. در هر دو حالت فشار پرخوران، میزان ازگردانی گازهای خروجی و نسبت گردباده یکسان بوده است و تنها زاویه پاشش آن‌ها با یکدیگر فرق دارد.

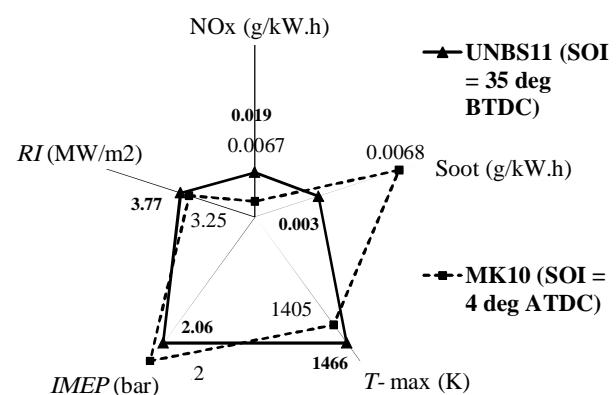

Fig. 27 Comparison of various parameters of UNBS11 with MK10 ($EGR=50\%$, $P_{TC}=1.58$ bar, equivalence ratio = 0.71 and swirl ratio = 1.8) at 1730 rpm engine speed and part load condition

شکل 27 نمودار کمیت‌های مختلف در دو حالت UNBS11 و MK10 () $EGR=50\%$ () $P_{TC}=1.58$ bar و نسبت هم‌ارزی برابر 0.71 و نسبت گردباده برابر 1.8 () در 1730 د.د. بار جزیی

- [10] Ö. Andersson and P. C. Miles, Diesel and diesel LTC combustion, *Encyclopedia of Automotive Engineering*, 2014.
- [11] M. Zheng, X. Han, G. T. Reader, Empirical studies of EGR enabled diesel low temperature combustion, *Automotive Safety and Energy*, Vol. 1, No. 3, pp. 219–228, 2010.
- [12] P. Brijesh, A. Chowdhury, and S. Sreedhara, Effect of ultra-cooled EGR and retarded injection timing on low temperature combustion in CI engines, *SAE Technical Paper*, No 1-0321, 2013.
- [13] B. Yin, J. Wang, K. Yang, and H. Jia, Optimization of EGR and split injection strategy for light vehicle diesel low temperature combustion, *International Journal of Automotive Technology*, Vol. 15, No. 7, pp. 1043–1051, 2014.
- [14] R. J. HO, M. Z. Yusoff, K. Palanisamy, Trend and future of diesel engine: development of high efficiency and low emission low temperature combustion diesel engine, *IOP Conference Series: Earth and Environmental Science*, Vol. 16, No. 1, 2013.
- [15] C. Arcoumanis, T. Kamimoto, *Flow and Combustion in Reciprocating Engines*, pp. 360-364, Berlin: Springer, 2009.
- medium-speed diesel engine using in-cylinder cleaning technologies, *Energies*, Vol. 8, No. 5, pp. 4118–4137, 2015.
- [5] J. Eng, Characterization of pressure waves in HCCI combustion, *SAE Technical Paper*, No. 1-2859, 2002.
- [6] Y. Yang, J. E. Dec, Boosted HCCI for high power without engine knock and ultra low NO_x emission- using conventional gasoline, *SAE International Journal of Engines*, Vol. 3, No. 1, pp. 750–767, 2010.
- [7] S. Abdolmaleki, Experimental investigation on combustion and emissions in an internal combustion PCCI engine, *Proceedings of 5th Conference on Fuel and Combustion*. Tehran, Iran, Feb 5-7, 2014. (in Persian).
- [8] G. Zamboni and M. Capobianco, Experimental study on the effects of HP and LP EGR in an automotive turbocharged diesel engine, *Applied Energy*, Vol. 94, pp. 117–128, 2012.
- [9] S. Han and C. Bae, The influence of fuel injection pressure and intake pressure on conventional and low temperature diesel combustion, *SAE Technical Paper*, No. 1-1721, 2002.